

کشتی‌فرنگی ایران دنبال 3 طلاي المپيك

محمد بنا با تشکیل تیمی یکدل و متحد، حالا چشم به موفقیت در بازی‌های لندن 2012 دارد...

محمد بنا با تشکیل تیمی یکدل و متحد، حالا چشم به موفقیت در بازی‌های لندن 2012 دارد
کشتی‌فرنگی ایران دنبال 3 طلاي المپيك

جام جم آنلاین: کشتی‌فرنگی ایران تیمی یکدست و هماهنگ دارد، تیمی که دیگر به تک ستاره‌ها وابسته نیست و می‌تواند در مسابقات قهرمانی جهان، تهدیدی جدی برای تیم‌هایی چون روسیه، ترکیه، بلاروس و... به حساب آید.

محمد بنا، سرمربی تیم ملی کشتی‌فرنگی که بیشترین نقش را در احیا و بالندگی این رشته در سطح تیم ملی ایفا کرده است، با کوشایی و تعصبی ویژه در کار خویش، امروز چنان تیمی ساخته است که می‌توان حتی قهرمانی دنیا را نیز زیر پای مردان پرافتخارش دید.

از کارآمدی و توان بالای بنا همین بس که تیمی را تشکیل داده که در آن 7 ستاره وجود دارد و کلی کشتی‌گیر نامدار نیز پشت خط قرار گرفته‌اند. در همین مسابقات جهانی استانبول ترکیه و با وجود غیبت چند ستاره تیم ملی و از جمله حمید سوریان، بنا ذره‌ای از اعتمادش را به سربازانش از دست نداد تا در غیاب چند مدال‌دار جهانی، این‌بار امید نوروژی و سعید عبدولی، پرچم افتخار را بر افراشته و تیم ملی را با 5 پله صعود در جایگاه سوم جهان قرار دهند.

شاید وقتی در روز نخست رقابت‌ها، 2 کشتی‌گیر تیم ملی در اوزان 55 و 96 کیلوگرم با کشتی‌گیران رژیم صهیونیستی مواجه شدند تا 2 مدال مسلم از چنگ تیم ملی خارج شود، هیچ‌کس فکر نمی‌کرد تیم ملی دوباره خود را در جمع مدعیان ببیند. اما تیم بنا برای آن‌که انسجام تیمی خود را در سطح بالا به تصویر بکشد، در همان شروع توسط سعید عبدولی، جوان رعناي اندیمشکی در وزن 66 کیلوگرم به نخستین مدال طلا رسید تا در روز دوم نیز امید نوروژی جوان شجاع خطه فارس، دومین مدال طلا را در وزن 60 کیلوگرم به اردوی ایران هدیه کند. جدا از این دو طلای ارزشمند، بشیر باباجانزاده، کشتی‌گیر سنگین وزن تیم ملی برای آن که نشان دهد در تیم بنا جملگی برای ایستادن بر سکوی جهانی شایستگی دارند، از ناممکن ممکن ساخت تا با انجام مبارزاتی درخور توجه و شجاعانه، نخستین مدال تاریخ سنگین وزن کشتی‌فرنگی ایران را در صحنه رقابت‌های جهانی رقم بزند. شاید اگر این جوان مازندرانی زورش به لویز کوبایی می‌رسید، رنگ مدالش خوشرنگ‌تر می‌شد، اما برنز او نیز ارزش طلا داشت تا تیم ایران در روز آخر رقابت‌های استانبول حتی در موقعیتی قرار گیرد که در راه قهرمانی روسیه را تهدید کند. البته در فشار روحی و روانی روز آخر رقابت‌ها، فرشاد علیزاده در 74 کیلو نتوانست خود را جمع و جور کند تا با قبول شکست از کشتی‌گیر روس، قهرمانی به اردوی روس‌ها برود. آن هم در شرایطی که روسیه در استانبول تنها یک مدال طلا گرفت و ایران تنها تیمی که بود در این رقابت‌ها 2 مدال طلا را به خود اختصاص داد.

به هر صورت و در حالی که هر میدانی شرایط و حساسیت‌های خاص خود را دارد باید به محمد بنا و همکارانش در کادر فنی تیم ملی کشتی‌فرنگی دست مریزاد گفت و شرایطی را فراهم آورد که آنان با دلگرمی بیشتری به کارشان تا المپیک لندن ادامه دهند. بی‌تردید، تیم ملی کشتی‌فرنگی این توانایی و پتانسیل را خواهد داشت که در المپیک لندن به طلسم 40 ساله کشتی‌فرنگی ایران برای تصاحب مدال المپیک پایان دهد. آخرین مدال ما در عرصه بازی‌های المپیک مربوط می‌شود به نقره رحیم علی‌آبادی که در بازی‌های 1972 مونبخ به دست آمده است. هر چند طی این سال‌ها نیز می‌توانستیم توسط کشتی‌گیرانی چون رضا سیم‌خواه و حسن رنگرز، این طلسم را بشکنیم، اما به انحای مختلف از دستیابی به این خواسته بازماندیم تا امروز همه با امیدواری به سرانجام کار تیم بنا در المپیک لندن بنگرند.

هدف اول، دستیابی به 4 سهمیه دیگر المپیک

هر چند در این مقطع هدف اول محمد بنا و همکارانش این خواهد بود که 4 سهمیه باقیمانده المپیک را در میدان‌های گزینشی پیش رو کسب کنند و با تیم کامل 7 نفره، مهیای حضور در لندن 2012 شوند؛ اما با توجه به شرایط، بعید به نظر می‌رسد فرنگی‌کاران ما از دسترسی به این هدف بازمانند. در استانبول امید نوروژی در 60، سعید عبدولی در 66 و بشیر باباجانزاده در 20 کیلوگرم صاحب سهمیه المپیک شدند تا محمد بنا که می‌خواهد در لندن، پرونده کاریش را در تیم ملی کامل کند، در وهله نخست فکرش را روی کسب سهمیه‌های باقیمانده در اوزان 55، 74، 84 و 96 کیلوگرم متمرکز کند.

دورخیز برای حداقل 3 طلا

با توجه به استعداد و قابلیت‌هایی که در تیم ملی کشتی‌فرنگی دیده می‌شود، می‌توان گفت تیم محمد بنا در المپیک لندن حداقل چشم به کسب 3 مدال طلا خواهد داشت. البته نادیده نمی‌گیریم در عرصه بازی‌های المپیک مسائل پشت پرده زیادی رقم می‌خورد تا مدال‌های طلا را با زد و بند به آنانی که می‌خواهند اهدا کنند، اما به یقین قهرمانان کشتی‌فرنگی ایران با رشادت و جنگندگی خود، موانع را برای رسیدن به این خواسته از پیش رو خواهند داشت. با توجه به این‌که حمید سوربان نیز با انگیزه‌ای بالا می‌خواهد، مدال گمشده المپیک خود را در لندن پیدا کند، حضور بزرگ ستاره کشتی‌فرنگی ایران نیز قوت قلبی برای سربازان محمد بنا خواهد بود تا در المپیک لندن بزرگی کرده و سر به آسمان افتخار بسایند.

لزوم حمایت از قهرمانان

بدیهی است برای موفقیت در المپیک لندن باید قدر سرمایه‌های کشتی‌فرنگی را از هر نظر دانست و شرایطی را فراهم کرد تا آنان بدون کوچک‌ترین دغدغی‌ای از نظر مسائل معیشتی، تنها و تنها فکر و ذهن خود را معطوف به حضوری شایسته و پرقدردان در بازی‌های المپیک کنند.

نکته: اگر توجه کنیم قهرمان جوانی چون سعید عبدولی، به دلیل بی‌توجهی‌ها می‌خواهد در 23 سالگی و پس از حضور در المپیک لندن از دنیای قهرمانی خداحافظی کند، این مساله می‌تواند تلنگری به مسوولان ورزش ما باشد اهمیت این قضیه آنجاست که در ورزش ما آنچنان که باید و شاید قدر قهرمانان افتخارآفرین دانسته نمی‌شود و مسوولان ورزش پس از پشت سر گذاشتن رقابت‌ها، تمام قول و وعده‌های خود را فراموش می‌کنند. اگر توجه کنیم قهرمان جوانی چون سعید عبدولی می‌خواهد در 23 سالگی و پس از حضور در المپیک لندن از دنیای قهرمانی خداحافظی کند، این مساله می‌تواند تلنگری به مسوولان ورزش ما باشد. عبدولی دلیل این تصمیم خود را مرتبط با بی‌توجهی‌ها دانسته و اعلام کرده که نمی‌تواند نسبت به آینده خود و خانواده‌اش بی‌تفاوت باشد. موضوعی که بارها نیز باعث رنجش و دلخوری محمد بنا شده و مسوولان فدراسیون کشتی به لطایف‌الحیل او را با وجود کناره‌گیری از مسوولیتش، راضی به ادامه کار کرده‌اند. به هر حال باید به این نکته توجه داشت که همه چیز در راه موفقیت در میدان و تشک مبارزه خلاصه نمی‌شود و باید شرایطی را فراهم آورد تا تمامی قهرمانان ورزش ایران با خاطری آسوده برای حضور در المپیک دورخیز کنند.

رده بندی کشتی فرنگی قهرمانی جهان

در ذیل نگاهی داریم به رده‌بندی انفرادی مسابقات جهانی استانبول ترکیه با این توضیح که نفرات اول تا پنجم موفق به گرفتن سهمیه حضور در المپیک شده‌اند.

55 کیلوگرم: 1- روشن بایراماف (آذربایجان) 2- البک تازیف (بلاروس) 3- بخان مانکیف (روسیه) و لی شو جین (چین) 5- یون وون چول (کره شمالی) و پیتر مودوس (مجارستان) 7- چوی گیو جین (کره جنوبی) 8- کوهی هاسگاوا (ژاپن) 9- رومن آمویان (ارمنستان) 10- ووگار رگیموف (اوکراین)

60 کیلوگرم: 1- امید نوروزی (ایران) 2- آلمات کبیسبایف (قزاقستان) 3- زائور کورماگومداف (روسیه) و ایوو آنگلو (بلغارستان) 5- جانگ جی هیون (کره جنوبی) و لوئیز لیندو (ونزوئلا) 7- حسن علی‌یف (آذربایجان) 8- واهان جوهریان (ارمنستان) 9- تونیمیر سوکول (کرواسی) 10- مانوئل لویز (مکزیک)

66 کیلوگرم: 1- سعید عبدولی (ایران) 2- منوچهر تسخادایا (گرجستان) 3- کیم هیون وو (کره جنوبی) و پدرو ایساک مولنس (کوبا) 5- فرانک استابلر (آلمان) و جاستین لستر (آمریکا) 7- تاماش لورینچ (مجارستان) 8- کاناتبک بگالیف (قرقیزستان) 9- یوجی اوکاموتو (ژاپن) 10- ژنگ پان (چین)

74 کیلوگرم: 1- رومن ولاسوف (روسیه) 2- سلجوق جبی (ترکیه) 3- نون زوگاج (کرواسی) و آرسن جلفالکیان (ارمنستان) 5- روبرت روزنگرن (سوئد) و آسخت دیلموختوف (قزاقستان) 7- یوری کوهار (اسلونی) 8- پیتر باشی (مجارستان) 9- فرشاد علیزاده (ایران) 10- یونل پوشکاش (رومانی)

84 کیلوگرم: 1- علیم سلیماف (بلاروس) 2- دامیان یانیکوفسکی (لهستان) 3- نظمی اولوجا (ترکیه) و رامی هیتانیمی (فنلاند) 5- آلن خوگائف (روسیه) و سامان طهماسبی (آذربایجان) 7- نناد زوگاج (کرواسی) 8- آندره مینگوتزی (ایتالیا) 9- لی سه ئول (کره جنوبی) 10- ماریان میهالیک (اسلواکی)

96 کیلوگرم: 1- ایس گوری (بلغارستان) 2- جیمی لیدبرگ (سوئد) 3- جنک ایلدم (ترکیه) و رستم توتروف (روسیه) 5- تسیمافی دزینیچنکا (بلاروس) و محمد ابراهیم عبدالفتاح (مصر) 7- آرتور الکسانیان (ارمنستان) 8- میرکو انگلیچ (آلمان) 9- الین الکسوچ (رومانی) 10- شالوا گادابادزه (آذربایجان)

120 کیلوگرم: 1- رضا کایالپ (ترکیه) 2- میاین لویز (کوبا) 3- بشیر باباجانزاده (ایران) و نورماخان تینالیف (قزاقستان) 5- لوکاژ باناک (لهستان) و میهالی دیک باردوس (مجارستان) 7- زوفون کوتسیومباس (یونان) 8- ایوان ایوانوف (بلغارستان) 9- یوری پاتریکف (ارمنستان) 10- الکساندر آنوچین (روسیه)

رده بندی تیمی

1- روسیه 41 امتیاز 2- ترکیه 35 امتیاز 3- ایران 30 امتیاز 4- بلاروس 25 امتیاز 5- قزاقستان 23 امتیاز 6- بلغارستان 21 امتیاز 7- آذربایجان 21 امتیاز 8- کره جنوبی 20 امتیاز 9- ارمنستان 19 امتیاز 10- مجارستان 19 امتیاز

حجت‌اله اکبرآبادی / گروه ورزش